

10 років кафедрі МО.

Отримала сертифікат про закінчення літньої філософської школи „Глобальні трансформації сучасного суспільства” Швець О.Є., Бабич О.Б. має сертифікат „Роль менеджмент-освіти в контексті розвитку механізмів державного регулювання соціально-економічних процесів”, Бут В.В. підвищував кваліфікацію в ДП „РІАБ”, Вісник державних закупівель”.

Студенти спеціальності „Менеджмент організацій” приймають участь у конференціях, науковій роботі кафедри, беруть участь у роботі Політичного клубу. Студенти ІУ курсу Сапа Н. та Ярош Ю. у вересні цього року брали участь у 11 Міжрегіональному Молодіжному Форумі „Якою бути Україною?”. Під час переддипломної та виробничої практик студенти отримують подяки від установ, де проходять практику.

Кафедра готує менеджерів, які є затребуваними в нашому суспільстві і працюють на всіх ланках управління. Сьогодні менеджмент – це опора економіки, а менеджери – золотий фонд нашої високоінтелектуальної еліти, що являє собою „людський капітал”. Наші випускники високопрофесійні спеціалісти, спроможні працювати в умовах Болонського процесу з високою відповідальністю, совістю та мораллю; талановиті та обдаровані особистості, які зробили свій крок в науку. Це Бабич О.Б., Сергієнко Т.І., Бабарікіна Н.А., Манзя М.В., Венгер О.М. Тільки на кафедрі працює 6 кандидатів наук - Швець О.Є., Швець Д.Є., Грецова О.Г., Патлах І.М., Зуєва В.О., Бабич О.Б., для яких культ знань та розуму став основоположним. Все це тому, що наша кафедра є „суспільством знань”, собором науки і храмом передачі знань майбутнім поколінням.

*Воронцова В.Г., д.ф.н., проф.,
Кіндратєва О.М., к.ф.н., проф.*

Спекотний львівський вересень...

Кожного року з 14 по 17 вересня Львів зустрічає гостей та відвідувачів Національної виставки-ярмарку „Форум видавців”. Цього року була надзвичайно гарна погода. Найбільш незвично це було для львів'ян, бо, як водиться, у середині вересня вже дощить й починаються справжні осінні холоди. Напевне матінко-природа розщедрилася й подарувала усім - і городянам, і гостям міста - майже спекотний тиждень з нагоди майбутнього великого свята - 750 річчя з дня заснування міста Лева. От і нам „підфартило”: тисячі відвідувачів й учасників з усіх усюд раділи теплу і сонцю.

Цьогорічний XIII форум вразив нас своєю масштабністю. Це був без перебільшення гігантський захід за усіма параметрами: і за географією гостей, і за різноманітністю представлених книжок. Львівський Форум-2006 приймав близько 600 учасників виставки з усіх регіонів України, з Білорусі, Росії, Німеччини, Польщі, Словаччини.

Точно передати атмосферу виставки досить складно, бо переважаюча емоція - здивування. Звідки у цьому місті стільки людей, щоб чотири дні поспіль йти та йти, мов хвилі у при штормі?! І це за умови, що вхід на виставку був платним! Оце я розумію європейське місто, читаюча публіка!

Виставка розташовувалась на трьох

Про підсумки прийому до ЗДА у 2006 році

На засіданні Вченої ради була заслухана доповідь ректора ЗДА В. І. Пожуйова щодо ходу та підсумків вступної кампанії-2006 (надруковано в скороченому вигляді)

Підготовка до нового набору студентів почалася з січня цього року. Приймальною комісією проводилась значна **профорієнтаційна робота**: проведення „Днів відкритих дверей”; участь у щорічній регіональній виставці „Абітурієнт-2006” (ЗДА отримала диплом); розповсюдження рекламної продукції ЗДА, співпраця зі ЗМІ, зовнішня реклама... Був затверджений склад технічних секретарів, до якого активно залучались студенти за рекомендаціями деканів факультетів. Силами студентів спеціальності СП Прасада Ф.В., Петришина В.В., Вовченка Д.В. удосконалювалася комп'ютерна програма „Абітурієнт”.

Прийом до академії в цьому році проводився з урахуванням змін відповідного рішення ДАК від 22.06.06 р.: на денному відділенні - 1135 місць, на заочному відділенні - 1440 місць. План прийому за держзамовленням в цьому році складав на 1-й курс 371 чол. на денному відділенні, на заочне відділення на 1-й курс місць державного замовлення не виділялося.

Підготовчі курси та підготовче відділення. Підготовка абітурієнтів для вступу до академії проводилась підготовчими курсами і відділенням академії. Ними в травні місяці проводились випускні випробування у формі письмового іспиту за тестовими технологіями, які, за бажанням абітурієнтів, зараховувались як вступні до академії. Для зарахування випускників підготовчих курсів було виділено до 40% від загального обсягу місць державного замовлення на кожний напрям. Була організована і проведена в два тури олімпіада для слухачів підготовчих курсів і учнів шкіл м. Запоріжжя. Десять переможців олімпіади (5 з математики, 2 з фізики та 3 з хімії) рекомендовані до зарахування до ЗДА. Вступні іспити до академії почалися із випускних іспитів підготовчих курсів, які виявили добру підготовку слухачів: 643 чол. успішно здали їх, а 161 чол. рекомендовані до зарахування на держбюджетні місця.

Денне відділення. Усього в конкурсі взяли участь 1244 чол. (713 – за бюджетом і 531 – на контрактній основі). В цілому конкурс на держбюджетні місця по академії становив 2,03 заяв на місце (у 2005 р. – 1,95), за напрямками: Будівництво 2,1 чол на місце (прохідний бал 130/125); Автоматизація і комп'ютерно інтегровані технології – 1,56 (110); Комп'ютерні науки – 2,57 (185); Водні ресурси – 1,6 (110/100); Металургія – 1,86 (110/105); Енергетика – 1,67 (100/95); Економіка і підприємництво – 3,08 (200); Електроніка – 1,68 (115); Інженерна механіка – 1,4 (45/40); Менеджмент – 2,8 (150/130).

Заочне відділення. Як форма іспитів застосовувалось комп'ютерне тестування з трьох дисциплін. У тестуванні взяло участь 79 чол. Кількість поданих заяв – 1161 чол., зараховано (за станом на 30.08.06) 1050 чол.

Як і у минулому році, абітурієнти мали право вступати одночасно в декілька вузів. Списки рекомендованих до зарахування були оголошені 28 липня, серед них на держбюджетні місця копій атестатів було 39, з них 16 чол. на протязі встановленого строку повернули оригінали, 23 чол. вступили до інших ВНЗ, звільнивши місця для абітурієнтів з *більш низькими балами*.

Для оцінки знань абітурієнтів була застосована 120-бальна система за основними профільними дисциплінами та „зараховано” або „не зараховано” з української мови; оновлено базу даних завдань по основним профільним дисциплінам та модернізовано комп'ютерну програму генерування білетів. У цьому році як вступні іспити зараховувались результати зовнішнього незалежного тестування. За станом на 16.07.06 до приймальної комісії було подано 77 сертифікатів з математики та української мови на денне відділення і 7 - на заочне.

Згідно з планом прийому до академії за станом на 4.08.06 було зараховано 371 абітурієнтів на місця державного замовлення, з них через ПВ – 14 студентів, з сертифікатами зовнішнього оцінювання якості освіти – 47 абітурієнтів. За станом на 30.08.06 було зараховано до академії 493 контрактники.

У цілому приймальна комісія виконала завдання з набору студентів у 2006 році. На вступних випробуваннях була створена атмосфера вимогливості та доброзичливості. У зв'язку з цим

поверха Палацу мистецтв, на критій галереї понад будівлено та ще й у декількох десятиках палаток, де книги тільки продавалися. Такого різноманіття літератури врят чи побачиш десь ще: від книжечок для малечі, яка тільки-но кольори навчилася розрізняти до шкільних, вузівських підручників, монографій, краєзнавчої, етнографічної, езотеричної літератури, новинок художнього слова й бестселерів, за якими стрімко вишукувалася чимала черга.

Крім власне показу та продажу книжок львівський форум щедрий на презентації нових видань, зустрічі з поетами та письменниками, автограф-сесії відомих літераторів, брифінги та вечірні читання за філіжанкою кави. Оскільки ми приїхали працювати, то про більшість цих заходів знали лише завдяки оголошенням по внутрішньому радіо. Але побувати на зустрічі зі Святославом Вакарчуком, на автограф-сесії Ірен Роздобудько, Юрія Покальчука, братів Капранових все ж довелося.

Запорізькі видавці завітали до Львова як завжди загальним стендом „Запоріжжя книжкове”, і знову не посоромили славний козацький край: не тільки книги „Просвіти”

або „Дикого поля” привертати увагу відвідувачів, але й деякі видання ЗДА теж були помічені розбірливою львівською публікою.

А на останок, хочу побажати нам нових цікавих подорожей у майбутньому, а на початку жовтня достойно проявити себе на IV регіональній виставці-ярмарку «Хортицькі джерела», яка відбудеться в концертному залі ім. Глінки 6-8 жовтня.

*Запрошую на свято книги!
Начальник РВВ
В. В. Качан*

Основою будь-якого колективу кафедри є викладацькі кадри. Ось чому історія кафедри — це її співпрацівники, їх долі, їх творчі біографії, їх наукові роботи. Однією з таких людей був професор Вадим Іванович Гранковський. 26 серпня поточного року йому б

минуло 80. Але він не “дотягнув” до цієї визначної дати 13 років. Пам'ять про В. І. Гранковського була увічнена відкриттям аудиторії, яка носить його ім'я. Це кабінет №69 кафедри АУТП. Сьогодні ми пропонуємо читачам розповідь про цю людину.

Любов до науки у вихорі життя

Становлення та розвиток кафедри автоматизації технологічних процесів (АУТП) тісно пов'язані з першими роками діяльності Запорізької філії ДМетІ, коли було прийняте рішення про організацію лабораторій контрольньо-вимірювальних приладів, систем автоматичного керування та промислової електроніки.

Вадим Іванович Гранковський, тоді доцент кафедри АМП Київського політехнічного інституту, був запрошений до Запорізької філії перед початком 1965-1966 навчального року на посаду завідувача кафедрою АМП. У плані формування наукового та викладацького складу кафедри АМП пощастило: у січні 1965 року, після захисту кандидатської дисертації в КПІ до Запоріжжя на посаду доцента кафедри АМП прибув В. К. Лисиця. А навесні цього ж року був прийнятий випускник кафедри КПІ Погорелов В.М. В жовтні 1966 року після захисту кандидатської дисертації на посаду доцента був призначений випускник цієї ж кафедри Ревун М. П. У серпні наступного року після захисту кандидатської дисертації в МІСіС до молодого колективу кафедри приєднався В. В. Стопкевич, а у грудні 1967 року розпочав роботу також “політехник” Ю. М. Зінченко, який згодом захистив кандидатську дисертацію. Так сформувалася основа сучасної кафедри АУТП ЗДІА. Деякі з цих людей і досі працюють в ЗДІА...

Протягом багатьох років роботи на кафедрі доцент Вадим Костянтинівич Лисиця займався проблемами автоматизації металургійних печей, теорією перемішувачого та турбулентного плинину рідких і газових потоків, розробкою і впровадженням горючих пристроїв нагрівальних печей різних конструкцій. За результатами наукових розробок В. К. Лисиця у 1999 році захистив докторську дисертацію.

Як згадує Вадим Костянтинівич, перша зустріч з Вадимом Івановичем Гранковським виявилася “прохолодною”, що, з урахуванням жорсткуватої натури останнього, аж ніяк не надзвичайно. Це відбулося навесні 1959 року на Алчевському металургійному заводі, де теперішній професор працював на посаді інженера — дослідника ЦЗІ. Гранковський тоді прийїжджав з аспірантами професора Валентина Степановича Кочо (фактично ними займався В. І. Гранковський) і двома асистентами кафедри (В. Л. Найдеком і нині покійним В. О. Переломою). Оскільки майбутнє обох учнів Гранковського було пов'язане з його життям, декілька слів про те, як склалася їхня доля.

Треба бачити справу, а себе — при ній. Доктор техн. наук, член-кореспондент НАН України Віталій Олександрович Переломо працював помічником з науки та техніки в першого секретаря ЦК КПУ Володимира Щербинського. Коли сталася Чорнобильська трагедія, Щербинський відправив Перелому до місця катастрофи з метою аналізу того, що відбулося. Саме він літав на Мі-8 над реактором АЕС (усі пам'ятають ці документальні кадри, але ж не усі знають, хто був у вертольоті). Отримавши величезну дозу радіації, В. О. Переломо був примушений перейти до Інституту проблем лиття, який очолював Володимир Леонтьйович Найдек, і де, фактично, доживав своє життя.

Володимир Леонтьйович Найдек, професор, доктор технічних наук, академік НАН України, був директором ІПЛ з 1988 року. До речі, з 1996 року Інститут проблем лиття був реорганізований і тепер є Фізико-технологічним інститутом металів і сплавів Національної академії наук України. За роки існування наукові розробки його співпрацівників були відзначені п'ятьма Державними преміями СРСР, тричі — Державними преміями України, чотирма преміями Ради Міністрів СРСР, п'ятьма іменними академічними преміями.

Але звернемося до спогадів Вадима Костянтинівича Лисиці... Після візиту Валентина Степановича Кочо та Вадима Івановича Гранковського на завод, Лисиця

“загорівся” метою вступити до аспірантури і, не відкладаючи в “довгу скриньку”, через два роки пішов з Алчевського заводу (як сам він признався, щоб уникнути командної посади). Разом з Найдеком, Переломою, Антосяком, всією командою з доцентом к.т.н. Гранковським на чолі, їздили на заводі. Новаторська ідея Вадима Івановича була в тому, щоб аспірант не “копався” наодинці в роботі, а всі працювали на того, хто вже встиг підготувати свій план експерименту. Потім наставала черга другого, третього... Таким чином, молоді науковці працювали, якщо можна так сказати, бригадним методом. Все це значно прискорювало збір матеріалів до дисертацій. Тому всі “птенці гнізда Гранковського” захищалися достроково. І успішно. На кафедрі, завдяки енергії її завідувача, к.т.н. доцента Гранковського, постійно велася величезна кількість господарчих договірних робіт.

Не треба думати, що в житті кафедри не існувало громадського життя. Були яскраві зустрічі, дружні подорожі на риболовлю, до яких був дуже охочий Вадим Іванович.

Добре пам'ятають Вадима Івановича й ті співробітники ЗДІА, хто пройшов під його керівництвом наукову школу. Один з них — Анатолій Миколайович Ніколаєнко, який тепер займає посаду завідувача кафедри АУТП.

А. М. Ніколаєнко, тоді ще студент 3 курсу, перейшов в ЗФ ДМетІ з Північно-кавказького гірничо-металургійного інституту в 1967 році і, таким чином, був у числі перших «денників» випускників кафедри.

У пам'яті Ніколаєнко його керівник залишився монументальною фігурою, таким собі “научним мужем”, біля якого торопіли найвідчайдушніші студенти. Не було в звичай у Гранковського втрачати самовладання, кричати. Вадим Іванович мав дуже корисну для студентського розуму звичку ставити питання таким чином, щоб провокувати “домыслие”, самостійний пошук. Проте іспити у нього проходили легко, він ніколи не скупився на оцінки. І ніколи не ставив їх за “гарні очі”. Кафедра АМП між студентами мала прізвисько “кафедра чорних полковників”. Усі мусили навчатися... І працювати. Отже, Вадим Іванович вмів ненав'язливо (неначе ти сам і напросився) «нагрузити» своїх підлеглих цілою “купою” роботи.

Як розповів Анатолій Миколайович, після закінчення ВНЗ він два роки працював (до речі, пліч-о-пліч зі своїм нинішнім деканом Михайлом Юрійовичем Пазюком) в НДІАУ “Чормет” у лабораторії автоматизації агломераційного виробництва, потім повернувся до ЗІП. Ось тут і почалася “купа” роботи: “ми, тоді ще “молоді орли”, кожного місяця по два тижні проводили у від'їздах за госпдоговорами кафедри”. А дома чекали свого “віртуального” батька та чоловіка жінка з малою дитиною...

З 1980 по 1986 рік А. М. Ніколаєнко працював в обкомі партії, захистив кандидатську дисертацію в ДМетІ і повернувся до рідного ВНЗ у якості декана енерго-механічного факультету. Вадим Іванович Гранковський був його керівником дисертації, во все вникав, усім цікавився...

Ще одна риса характеру Гранковського — вміння швидко виникнути в суть теми, а потім одним питанням вивести ситуацію з глухого кута. Крім того, Вадиму Івановичу були притаманні іронія, тонкий гумор, рідкісна комунікабельність. При ньому на кафедрі відбувалися справжні театральні “капусники” за участю всіх співробітників. Одним словом, палала енергія справжнього творення, «енергия созидания». Але ж це дороге вартє?

Не бути байдужим до суспільства. Як свідчать «Сторінки історії ЗДІА», колектив кафедри, керівником якої був В. І. Гранковський, завжди брав участь у суспільному житті. Доцент Зінченко Ю. М. працював секретарем парткому і проректором з наукової роботи академії. Професор Ревун М. П. працював кілька років головою спортклубу, сім років деканом вечірнього фізико-металургійного факультету, а потім ректором інституту. Професори Пазюк М. Ю. і Чепрасов О. І. працюють деканами факультетів. Саша Фурсенко був обраний

